

XXV.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Bærnepligt.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 25de Februar 1868.)

Under denne Sags tidligere Behandling i Folkethinget blev der fra flere Sider ubtalt Ønsket om, at de Forandringer, som Vedtagelsen af Hærloven vilde gjøre nødvendige i Bærnepligtslovgivningen, maatte sammenarbejdes med, hvad der blev staaende tilbage af Loven af 2den Marts 1861. Dette Ønske er ved det forelagte Udkast i det Hele skeet Eftlydende paa en tilfredsstillende Maade. Det kunde imidlertid ikke være Andet, end at forskjellige Ansøgers maatte gjøre sig gjældende om mange Enkeltheder i et Lovforslag, der er saa omfattende og i saa høi Grad vedrører Befolkningen. Om det overveiende Antal Bestemmelser er det desuagtet lykkes at skaffe Enighed tilveie, hvorfor ogsaa de fleste Endringsforslag ere stillede i hele Udvalgets Navn og tiltraadte af Justitsministeren.

ad § 2.

Fleertallet formener, at den Grundtanke, hvorpaa Lovforslaget hviler, ikke er gjenneført til den rette Grændse i Paragraphen, naar man der har foreslaaet dem, der i Folkekirken have modtaget den geistlige Ordination, samt alle af Staten anerkjendte Religionsfunds Geistlige fritagne for Bærnepligt. Enkelte Medlemmer af Fleertallet antage, at de paagjældende Personers Bærnepligt kun bør udstrække sig til Linien, og have derfor til § 39 stillet et Endringsforslag om, at de fritages for Tjeneste i Forstærkningen. — Mindretallet fastholder Lovudkastets Bestemmelse.

ad § 3.

Hele Udvalget er enigt i, at udstaaet Strafarbejde kun da skal gjøre en Bærnepligtig uærdig til at tjene i Hæren eller ved Søværnet, naar Forbrydelsen er begaaet efter opnaaet 15 Aars Alder, samt at Virkningen bortfalder ved Vresopreisning. Fleertallet foreslaaer tillige, at de, som efter det fylgte 15 Aar have lidt Strafarbejde, skulle have Vedtegning derom i Kullen, for i fornødent Fald i Overensstemmelse med den nuværende Bærnepligtslov at kunne anvendes ved særlige Arbejdscommandoer.

Dette anseer Mindretallet for urigtigt, da man hidtil aldrig har havt og neppe i Fremtiden vil faae Brug for særlige af straffede Personer dannede Arbejdscommandoer, ligesom det ogsaa vil foraarsage en Deel unødvendigt Arbejde for Udførelsesmyndighederne at beholde de omtalte Personer i Kullen.

ad § 4.

Naar det i Paragraphens første Stykke hedder, at „Ingen kan frigjøre sig for den ham paahvilende Bærnepligt eller nogen Deel af samme“, er det forsaavidt ikke rigtigt, som Militairarbejdere ved Numerbhtning (§ 22) ordentligviis ville kunne frigjøre sig for Bærnepligten. Da det paa den anden Side fremgaaer tilstrækkeligt saavel af det Princip, der ligger til Grund for Lovudkastet, som af Hærlovens § 7, at fremtidig Stilling og Vilkaarbhtning ikke længer kan finde Sted, foreslaaer